

Ankestyrelsens brev til Høje-Taastrup Kommune

**Tilsynsudtalelse om Høje-Taastrup Kommunes praksis for
lægelig stofmisbrugsbehandling efter sundhedsloven.**

Ankestyrelsens tilsyn med kommuner og regioner vender hermed tilbage i sagen om Høje-Taastrup Kommunes praksis for lægelig stofmisbrugsbehandling efter sundhedsloven.

Resumé

Ankestyrelsen vurderer, at Høje-Taastrup Kommune handler i strid med sundhedsloven ved ikke – i alle tilfælde – at anerkende sin forpligtelse, som bopælskommune til at afholde udgifter til lægelig stofmisbrugsbehandling.

Vi beder byrådet i Høje-Taastrup Kommune om inden to måneder at oplyse, hvad vores udtalelse giver byrådet anledning til.

Sagens oplysninger

Københavns Kommune skrev den 23. oktober 20224 til Ankestyrelsen om Høje-Taastrup Kommunes praksis for lægelig stofmisbrugsbehandling.

Følgende fremgår bl.a. af henvendelsen:

"Københavns Kommune finder det nødvendigt at orientere Ankestyrelsens Kommunale Tilsyn om, at Høje Tåstrup Kommune afviser at behandle ansøgninger efter sundhedslovens regler for borgere med bopæl i Høje-Taastrup Kommune.

24. juni 2025

J.nr. 24-105819

Ankestyrelsen
7998 Statsservice

Tel +45 3341 1200

ast@ast.dk
sikkermail@ast.dk

EAN-nr.:
57 98 000 35 48 21

Åbningstid - reception:
man-tors kl. 9.00-15.00
fre kl. 9.00-13.00

Åbningstid - telefon:
man-tirs kl. 9.00-15.00
ons lukket
tors-fre kl. 9.00-15.00

Ydelser efter sundhedsloven afsnit IX skal tilvejebringes af kommunalbestyrelsen, jf. sundhedsloven § 118. Bopælskommunen afholder udgifter til lægelig stofmisbrugsbehandling efter § 142, jf. § 252, tilkendes af bopælskommunen, og Københavns Kommune ser ikke grundlag for at fravige sundhedslovens § 7, stk. 2's definition på bopæl, selvom borgeren opholder sig andetsteds.

[...]

Københavns Kommune har ikke hjemmel til at træffe afgørelser om ydelser efter sundhedslovens afsnit IX, når ansøgeren har bopæl, dvs. er folkeregistreret, i Høje Tåstrup Kommune. Københavns Kommune har ikke den stedlige kompetence og har i den konkrete sag derfor afvist at realitetsbehandle borgerens ansøgning.

Det har desværre ikke været muligt at overbevise Høje Tåstrup Kommune om, at deres praksis er ulovlig. I den konkrete situation betyder det, at borger, som har brug for sundhedsydelser, ikke modtager disse."

Ankestyrelsens tilsyn bad den 14. marts 2025 Høje-Taastrup Kommune om en udtalelse på baggrund af henvendelsen.

Høje-Taastrup Kommune sendte den 24. marts 2025 en udtalelse.

Følgende fremgår af udtalelsen:

"Kommunen har en generel praksis om, at der bevilliges og betales for misbrugsbehandling i henhold til sundhedsloven for borgere der opholder sig/har bopæl i kommunen. Dette gælder også borgere indskrevet på forsorgshjem beliggende i kommunen. Høje Taastrup Kommune finder derfor ikke, at kommunen har en ulovlig praksis, som anført af Københavns Kommune. Såfremt Tilsynet ønsker det, kan der fremsendes konkret dokumentation herfor fra andre sager.

Det anføres i brevet, at redegørelsen ikke skal omhandle den konkrete sag. Høje Taastrup Kommune har dog brug for i forbindelse med den generelle besvarelse at præcisere et forhold i forbindelse med den konkrete sag. Den konkrete sag omhandler en helt konkret situation, hvor borger faktisk er fraflyttet forsorgshjemmet uden at ændre sin registrering i Folkeregistret. Begge kommuner er i enige om, at borger på tidspunktet for

ansøgning om misbrugsbehandling faktuelte opholder sig i København.

Høje Taastrup Kommune indtager den holdning, at det faktuelle ophold at borger opholder sig i København må være afgørende for, hvilken kommune der skal bevillige hjælp efter sundhedsloven. Der er forsøgt afklaring af, om det er en rigtig tolkning hos såvel Sundhedsministeriet som Cpr. kontoret uden held, idet de begge henviser til, at de alene er kompetente på hver deres ressortområde.

Høje Taastrup Kommunes praksis er endvidere, at det ikke skal have konsekvens for borgerens adgang til et tilbud borger har ret til, at der er en tvist om betalingen mellem to kommuner. I den konkrete sag er der derfor den 6. november 2024 afgivet tilsagn om efterbetaling for behandlingen, såfremt der findes en afklaring på uenigheden, som giver Københavns Kommune medhold i deres udlægning af reglerne. Høje Taastrup Kommune bekendt har dette konkret betydet, at Københavns Kommune har igangsat behandling for den konkrete borger, hvorfor den verserende tvist mellem kommunerne ikke har konsekvens for den berørte borger."

Reglerne

Følgende fremgår af sundhedslovens § 7, stk. 2, om personkreds og bopæl:

"§ 7. Personer, der har bopæl her i landet, har ret til lovens ydelser, jf. dog stk. 4 og 5.
Stk. 2. Ved bopæl forstås tilmelding til Folkeregisteret."

Følgende fremgår af sundhedslovens § 142. stk. 1, om kommunalbestyrelsens ansvar for at tilvejebringe tilbud om sundhedsydelser, herunder stofmisbrugsbehandling:

"§ 142. Kommunalbestyrelsen tilbyder personer, som ønsker at komme i stofmisbrugsbehandling efter denne lov eller efter lov om social service, en vederlagsfri lægesamtale. 1. pkt. omfatter ikke personer, som er indlagt på sygehus eller visiteret til integreret behandling af en psykisk lidelse og en samtidig rusmiddelproblematik."

Følgende fremgår af sundhedslovens § 252, stk. 1, bopælskommunens pligt til af at afholde udgifter til bl.a. lægelig stofmisbrugsbehandling:

"§ 252. Bopælskommunen afholder udgifter til behandling for alkoholmisbrug efter § 141 og til lægelig stofmisbrugsbehandling efter § 142, jf. dog stk. 3."

Sådan vurderer vi sagen

Ankestyrelsen lægger til grund, at Høje-Taastrup Kommune har en praksis, hvorefter kommunen afviser at betale for stofmisbrugsbehandling for borgere, der har folkeregisteradresse i kommunen, fordi de har været indskrevet på et forsorgshjem, men ikke længere har ophold på forsorgshjemmet.

Vi lægger i den forbindelse vægt på oplysningerne i sagen om, at Høje-Taastrup Kommune over for Københavns Kommune har afvist at afholde udgifter til lægelig stofmisbrugsbehandling efter sundhedslovens § 142.

Vi lægger også vægt på, at Høje-Taastrup Kommune har udtalt til Ankestyrelsen, at det er det faktuelle ophold, som må være afgørende for, hvilken kommune der skal bevilge hjælp efter sundsloven.

Ankestyrelsen vurderer, at Høje-Taastrup Kommunes praksis er i strid med reglerne i sundhedsloven.

Det følger af sundhedslovens § 252, at bopælskommunen afholder udgifter til behandling for lægelig stofmisbrugsbehandling efter § 142. Det følger af sundhedslovens § 7, stk. 2, at der ved bopæl forstås tilmelding til Folkeregisteret.

Vi lægger vægt på, at det fremgår af sagen, at borgeren er tilmeldt Folkeregisteret i Høje-Taastrup Kommune på det tidspunkt, hvor udgiften opstår.

Vi lægger også vægt på, at det ikke fremgår af sagens oplysninger, at Høje-Taastrup Kommune har forsøgt at ændre borgerens tilmelding til Folkeregisteret.

Vi er opmærksomme på, at Høje-Taastrup Kommune oplyser, at den konkrete sag omhandler en helt konkret situation, hvor borger faktisk er fraflyttet forsorgshjemmet uden at ændre sin registrering i Folkeregistret. Begge kommuner er enige om, at borger på tidspunktet

for ansøgning om misbrugsbehandling faktuelte opholder sig i København. Det ændrer dog ikke vores vurdering, fordi det fremgår af sagen, at borger er tilmeldt Folkeregistret i Høje-Taastrup Kommune.

Vi beder om kommunens bemærkninger til vores udtalelse

Ankestyrelsen beder byrådet i Høje-Taastrup Kommune om inden to måneder at oplyse, hvad vores udtalelse giver byrådet anledning til.

Vi offentliggør denne udtalelse på www.ast.dk.

Ankestyrelsens kompetence som tilsynsmyndighed

Ankestyrelsen fører tilsyn med, at kommunerne overholder den lovgivning, der særligt gælder for offentlige myndigheder. Det står i § 48, stk. 1, i kommunestyrelsesloven.

Ankestyrelsen kan udtale sig om lovligheden af kommunale dispositioner eller undladelser. Det står i § 50 i kommunestyrelsesloven.

Venlig hilsen

Martin Lindeblad Nielsen

Kopi er sendt til:

Københavns Kommune

Vi har anvendt:

Lov om kommunernes styrelse (kommunestyrelsesloven), senest bekendtgjort ved lovbekendtgørelse nr. 69 af 23. januar 2024

Sundhedsloven, senest bekendtgjort ved lovbekendtgørelse nr. 275 af 12. marts 2025